

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIII. Inter Pastores B. Virgo de suo Agno errabundo agit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Dicite vos; an iusta piæ quis vota Parentis
 Despuat, & fallat, ceu perra surda, preces?
 Nuncubi visa breuis vestigia conscia plantæ,
 Aut dubiam monstrant obuia signa fugam?
 An magis ipse iuis Puer Agnus inerrat & agnis?
 Aut fuga visa vage meta sit ipsa fugæ?
 Vel clausum tacitâ reperit sub rupe Menalcas,
 Lux vbi nocturno fulsit amica gregi?
 Ac illi grauido misit pia dona canistro,
 Qualia de puro lacte ministrat ouis?
 Quid verat errantem Puerum per aperta viarum
 Deprendas, radians sol vbi monstrat iter?
 Deprehsunq;ue pijs cumules nunc denique donis,
 Vber vt inde gregi dein tibi fœnus emas?
 Quisquis enim magno fert munera parua Puella,
 Maximus ab paruo præmia magna feret.

ELEGIA XIII.

Inter Pastores B. Virgo de suo Agno
errabundo agit.

1. Ostendit suum esse Filium pulcherrimum Pa-
storum Pastorem.
2. Eius describit pulchritudinem.
3. Conqueritur se non posse, vti Pastorem, erra-
ticam ouem reducere.

Tityre dic, lætos calamus cui narrat amores,
 Palantem varijs videris ergo vijs?
 Hærentemue rubis, stantemue ad lustra ferarum
 Agnum, seu Puerum, qui sine Matre fugit?
 Nam Puer ille tuo tener Agnus oberrat ouili,
 Pascit & ille tuas Pastor & Agnis oues,
 Hoc duce, si nescis, inuictus ad arma ferarum
 Duxit Iessiides ad sua septa gregem,
 Et tamen ignoras, mi Tityre, siue Palæmon,
 Quo tibi, siue gregi sit duce tuta salus.

Quem

Quem sequar, eia pedo signa, precor, indice callem,
 Quò Puer ille gradum fert modò, siue tulit.
 Quod si nescieris quæ forma, decorue Puello,
 Quæne sit in Puero gratia, digna Viro:
 Ille vel eripiat dictis tibi fulgere solem,
 Sic trahit eloquio pendula corda suo.
 Ille genis candor, cui vel lac cedat, & omnis
 Agnus adhuc cedat, cedat & omnis olor.
 Eius ad os roseum tenui rosa decolor ostro
 Pallet, & hoc Eos ducit ab ore rosam.
 Hic est ille Puer, pueros cui consecrat agnos
 Ara, pari & macrem munere libat ouem.
 Hunc si non reperis, qui quolibet hæret in agro,
 Alphefibræ, tuas perdis inanis oues.
 Inuentu est facilis, modò si velit, omnibus oris:
 Sin neget, ah! nullis est reperire locis.
 Quis scit an, vt facilis Puer est, hoc forsan in aruo
 Optat, vt inuenias? est reperisse salus.
 Quod si quæsieris quot adulta puertia cursus
 Ambierit, quales annuus orbis agit;
 Vellera iam vidit bis senos tonsa per annos,
 Et toties vernis herbida prata comis.
 Errat, & error abest, cui mens stat prouida rerum;
 Ceu tamen erro foret, me sine fine fugit.
 Quod si quando bidens patrijs procul auiã septis
 Fugerit, & tutos tum gregis ipse fugis:
 Tum videas varios hæc illac flectere cursus
 Tityron errantem, queis pecus errat agris.
 Vos quoties memini palantes omnibus aruis,
 Tityre, seu Damon, quætere signa fugæ!
 Siqua bisulca pedis fortasse suberrat imago,
 Muta licet, profugum quæ pecus apta loqui est,
 Iamque vbi, Daphni, notas bifidæ vestigia plantæ,
 Latus, iò! victor gaudia quanta sanas!
 Vt celer inuentum manus ilicet inuolat agnum!
 Vtque refers pleno pondera grata sinu!
 Lanigeræ modo marris onus sed dulce bidentem
 Vt gaades viridi deposuisse solo!

Fistula septenis ut tum cavit apra cicutis!
 Ut reducem grato carmine mulcet ouem?
 Ast ego tale nihil meditor, cui conscia nusquam
 Spes prædæ, gremio gaudia nulla sedent.
 Ille tans felix agnam qui repperit error,
 Arguit errorem, spes cui nulla, meum.
 Floruit illæsâ pudor, & Puer integer alio,
 Dum peperit, nusquam noxa doloris erat.
 Ut fuerim nullo tum læsa puerpera lactu,
 Ab puero mæror partus acerbus erit.
 Quos tulit orba viro nurus Helias ante dolores, (a)
 Dum parit; hos Gnato iam fero nuda meo.
 Discrepat hoc vnum: mihi flos sterit integer æui,
 Me sed in hoc partu longior angor habet.

(a) Iohabath nurus Heli. ubi audit Arcam Dei
 captam à Philistæis, & ab ijs virum suum Ophi
 cæsum in prælio, præ dolore sese incuruat, & gra-
 vissimis cum ærumnis parit.

ELEGIA XIV.

B. Virgo, vbi ad fontem suo quærit la-
 bori solamen, Spes adferit Filium
 suum Ierosolymis versari.

1. B. Virgo queritur abesse Filium.
2. Desidit ad fontem, qui exaruerat: aliquid
 tamen mellis lectitat è flore leuanda siti.
3. Spes insusurrat Puerum versari Ierosolyma.

Heu Paer! ille Puer perijt, metis ardor, IESVS: **I**
 Saucia flammato pectore Virgo gemit,
 Truncus ut inuitâ fugit exsul ab arbore ramus,
 Quem rapit immiti sæua procella Notor,

K

Et vidua